

زمان‌هایی در زندگی شما پیش می‌آید که مردم به شما می‌گویند که نمی‌توانید یا شما توانایی انجام کاری را ندارید. وقتی این کار را انجام دادند، ماری کوری را در نظر داشته باشید. او که در زمینه رادیواکتیو پیشگام بود، نه تنها اولین زنی بود که جایزه نوبل گرفت، بلکه تنها فردی بود که دو بار و در دو علم مختلف این جایزه را دریافت کرد. او همچنین اولین استاد زن در دانشگاه پاریس بود. همه این‌ها در زمانی بود که کمک‌های زنان تا حد زیادی بی‌ارزش شده بود.

ماری کوری در سال ۱۸۶۷ با نام ماریا اسکلو دووسکا در ورشو پایتخت لهستان متولد شد و در سن ۱۹ سالگی به پاریس رفت تا در آنجا به تحصیل در رشته شیمی بپردازد. در آنجا با فیزیکدان جوان فرانسوی به نام پیر کوری آشنا شد و این آشنایی به ازدواج انجامید.

ماری کوری در سال ۱۸۶۷ با نام ماریا اسکلو دووسکا در ورشو پایتخت لهستان متولد شد و در سن ۱۹ سالگی به پاریس رفت تا در آنجا به تحصیل در رشته شیمی بپردازد. در آنجا با فیزیکدان جوان فرانسوی به نام پیر کوری آشنا شد و این آشنایی به ازدواج انجامید.

او به پیر کوری در انجام آزمایش‌های عملی اش درباره الکتروسیسته کمک می‌کرد زمانی که او در سال ۱۸۹۵ در انباری چوبی کوچک که آزمایشگاه او بود شروع به کار کرد نه او و نه هیچ کس دیگر چیزی درباره عنصر شیمیایی رادیم نمی‌دانست. این عنصر هنوز کشف نشده بود البته یکی از همکاران پژوهشگر پاریسی فیزیکدان فرانسوی «هانری بکرل» در آن زمان تشخیص داده بود که عنصر شیمیایی اورانیوم پرتوهایی اسراسر آمیز نامرئی از خود می‌افشاند. او به طور اتفاقی یک قطعه کوچک از فلز اورانیوم را بر روی یک صفحه فیلم نور ندیده که در کاغذ سیاه پیچیده شده بود گذاشته بود، صبح روز بعد مشاهده کرد که صفحه فیلم درست مثل این که نور دیده باشد سیاه شده است بدیهی بود که عنصر اورانیوم پرتوهایی را از خود ساطع کرده بود که از کاغذ سیاه گذشته و بر صفحه فیلم اثر کرده بود. بکرل این فرایند را دوباره با سنگ معدنی موسوم به نوعی اورانیت که سنگی سخت و سیاه قیرگون است که از آن اورانیوم به دست می‌آید- تکرار کرد این بار اثری که سنگ بر روی صفحه فیلم گذاشته بود حتی از دفعه قبلی هم قوی تر بود بنابراین می‌بایست به غیر از عنصر اورانیوم یک عنصر پرتوزای دیگر هم در سنگ وجود می‌داشت او فرضیه خود را با خانواده کوری که با او دوست بودند مطرح کرد آنها نیز این راز را هیجان انگیز یافتند این چه پرتوهای نادری بودند که در اشیایی که پرتوهای نوری معمولی از آنها عبور نمی‌کرد نفوذ می‌کردند و از میان آنها می‌گذشتند؟

در آن زمان پیر کوری در مدرسه فیزیک تدریس می‌کرد ولی او تمام وقت آزاد خود را به کار می‌برد تا به همسرش در آزمایش‌هایی که انجام می‌داد کمک کند رئیس مدرسه فیزیک یک انباری مضر و به کنار حیاط مدرسه را در اختیار آنها گذاشت این انبار فضایی بود که آنها می‌توانستند بدون هزینه ای دریافت کنند و بنابراین آن را قبول کردند قدم بعدی این بود که سنگ معدنی سیاه را تهیه کنند. اگر می‌خواستند اقدام به خرید آن کنند خیلی گران تمام می‌شد آنها به طور کلی اندکی اطلاع یافتند که دولت اتریش هزاران کیلو از این سنگها دارد که چون اورانیومش را جدا کرده اند آنها را بی ارزش می‌دانند چون خانواده کوری دنبال اورانیوم نبودند بلکه عنصر ناشناخته جدیدی را جستجو می‌کردند این زباله ها را درست همان چیزی یافتند که به آن نیاز داشتند ماری و پیر کوری این توده های کثیف را با بیل درون دیگهای بزرگی می ریختند آنها را با مواد شیمیایی مخلوط می‌کردند و بر روی یک اجاق قدیمی چدنی حرارت می‌دادند. دود سیاه، خفه کننده و بدبوی غلیظی که از دیگها برمی‌خواست نفس آنها را تقریباً بند می‌آورد و اشک چشمانشان را سرازیر می‌کرد. (با مراجعه به یادداشتهای قطور آزمایشگاهی ماری و پیر کوری معلوم می‌شود که آن دو نفر از شانزدهم دسامبر ۱۸۹۷ به

مطالعه در باره پرتو بکرل یا پرتو اورانیوم پرداختند در آغاز ماری فقط به این کار مشغول شد ولی از پنجم فوریه سال ۱۸۹۸ پیر هم به او ملحق شد پیر به اندازه گیری ها و بررسی نتایج پرداخت آن دو نفر عمدتاً شدت پرتوهای کانی ها و نمکهای مختلف اورانیوم و اورانیوم فلزی را اندازه گیری می کردند در نتیجه تجربه های زیاد آنها این بود که ترکیبات اورانیوم کمترین رادیواکتیویته را داشتند. رادیواکتیویته اورانیوم فلزی از آنها بیشتر بود و کانی اورانیوم که معروف به پشبلند بود بیشترین رادیواکتیویته را داشت این نتایج نشان می داد که احتمالاً پشبلند محتوی عنصری است که رادیواکتیویته اش خیلی بیشتر از رادیواکتیویته اورانیوم است در دوازدهم آوریل ۱۸۹۸ کوری ها نظریه خود را به آکادمی علوم پاریس گزارش کردند در چهاردهم آوریل کوریا با همکاری لمون شیمیدان فرانسوی به جستجوی عنصر ناشناخته مزبور پرداختند.

نتیجه گرانبهای این کار پرزحمت و طاقت فرسا تنها چند قطره از ماده ای بود که آنها این ماده را در لوله های آزمایشگاهی نگهداری می کردند بر اثر این کارهای طاقت فرسا در نخستین زمستان ماری کوری دچار نوعی عفونت و التهاب ریوی شد تمام فصل را مریض بود ولی پس از بهبودی کار پختن مواد در دیگها را در آزمایشگاه از سر گرفت سال پس از آن نخستین دخترش به نام ایرنه متولد شد پیر و ماری کوری در ماه جولای (مرداد ماه) همان سال توانستند این مسئله را انتشار دهند که سنگ معدن اورانیت به غیر از عنصر اورانیوم دو عنصر پرتوزای دیگر را نیز در خود دارد نخستین عنصر را به یاد محل تولد و بزرگ شدن ماری کوری که لهستان بوده است، پولونیوم نامیدند و دومین عنصر را که اهمیت زیادی داشت رادیوم نامیدند که از واژه لاتین رادیوس به معنی پرتو الهام می گرفت. در بیست و ششم دسامبر سال ۱۸۹۸ (پنجم دی ماه ۱۲۷۷) اعضای آکادمی علوم پاریس گزارشی تحت عنوان «درباره ماده شدیداً رادیواکتیوی که در پشبلند وجود دارد» آگاه شدند و این روز تاریخ تولد رادیوم است. پیدایش رادیوم در میان عناصر رادیواکتیو طبیعی تقریباً به فوریت ثابت کرد که این عنصر مناسبترین عنصر رادیواکتیو برای بسیاری کارهاست به زودی معلوم شد که نیمه عمر رادیوم نسبتاً زیاد است (۱۶۰۰ سال) کشف رادیوم یکی از پیروزیهای بنیادی علم است بررسی های انجام شده روی رادیوم موجب دگرگونی های اساسی در دانش بشر درباره خواص و ساخت ماده شد و منجر به شناخت و دستیابی به انرژی اتمی شد خانواده کوری به همراه بکرل به خاطر کشفی که پس از آن همه کار طاقت فرسا به آن نائل شدند در سال ۱۹۰۳ جایزه نوبل (فیزیک) را از آن خود کردند و به این ترتیب توانستند وامهائی را که برای کارهای پژوهشی طولانی خود گرفته بودند، پرداخت کنند.

پیر کوری در سال ۱۹۰۶ در ۴۷ سالگی به علت تصادف با اتومبیل درگذشت مادام کوری پس از مرگ شوهرش به مطالعات خود ادامه داد و در سال ۱۹۱۰ موفق به تهیه رادیوم خالص گردید در این هنگام استاد سوربون و عضو آکادمی طب شد و در سال ۱۹۱۱ برای دومین بار به دریافت جایزه نوبل نائل شد (ماری کوری به غیر از لینوس پاولینگ (برنده جایزه نوبل در شیمی در سال ۱۹۵۴، برنده جایزه صلح نوبل در سال ۱۹۶۲) تنها انسانی است که دوباره این جایزه ارزشمند را از آن خود کرده است.) مادام کوری در چهارم ژوئیه ۱۹۳۴ یعنی بیست و هشت سال بعد از مرگ شوهرش و در سن ۷۷ سالگی درگذشت.

این واقعیت که پرتوهای رادیوم می توانند بافتهای زنده اندامها را از بین ببرند به عنوان مهمترین دستاورد کشف کوریا مشخص گردید پزشکان و پژوهشگران علوم پزشکی به زودی دریافتند که به این وسیله می توانند غده ها و بافتهای بدخیم را که در سرطان و همچنین بیماریهای پوستی و غدد ترشحی بروز می کنند، از بین ببرند بسیاری از بیماران سرطانی که توانسته اند با موفقیت معالجه شوند و از مرگ نجات یابند عمر دوباره و سلامتی خود را رهون تلاشهای ایثارگرانه و خستگی ناپذیر و انگیزه والای این زن بی همتا هستند.